

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. IX. In præcedentia capita de terrificationeum & tumultuum
authorobus censura?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

pellendos, & vt in domibus, vbicunque fuerit aqua aspersa, non illic resideat Spiritus pestilens, discedant omnes insidiæ latentis inimici, & effugiat quidquid aut incolumitati habitantium inuidet, aut quieti.

Ceterum quamuis Lares hos Christiani admittant, quemadmodum olim Gentiles, longè tamen alia est Christianorum, quàm Gentilium de ipsis opinio Gentes ipsos in Deorum numero habebant: Christiani non alio, quàm Dæmonum loco qui diuinum honorem sacrilegè, vbicunq; possunt, suffurentur. 18.

Et quamuis virorum nomine compellent, & Hensemente vocent, non tamen viros esse agnoscunt. hoc illis nomen, quia sub viri specie, & quidem pigmei, quandoq; conspiciuntur, tribuunt. 19.

Cognoscunt etiã nulla habere propria corpora, sed esse prorsus incorporeos Spiritus. quocirca si quando in corporibus se spectandos exhibent, ex aère, aliãue materia existimant illa componi, & vbi aliquandiu iisdem vsi fuerint, rursus deponi. 20.

Nullum ab his auxilium expectant: nullum censent deferendum honorem. Non affectant illorum societatem: respuunt communionem. omnibus omnino angulis cupiunt esse profligatos & expulsos. 21.

Porrò Lares hos atque proprios singulorum malos genios tumultuum & ludificationum authores esse, quid prohibet? Dæmones sunt, vt diximus, qui hos tumultus excitant; & Dæmones sunt hi Spiritus; atque Lares, & quidem ex infimis Dæmonum ordinibus, quales etiam harum terrificationum authores astruximus. 22.

Et cum hi nobiscum versentur semper; qui quæso melius quàm ipsi omnia nostra scire possunt? vt proinde mirum non sit, signa mortis nostræ, etiam violentæ, satis certa dare posse, qui ex consuetudine longa, quam nobiscum habuerunt, exitum nostrum præfate potuerunt. 23.

CAP. IX.

In precedentia Capita de terrificationum & tumultuum authoribus Censura.

DVplex eorum quæ fiunt, genus est. Quædam vt plurimum accedunt & ordinariè fieri dicuntur: quædam rarius, & dicuntur præter comunè rerum ordinem euenire. Distinctio hæc, vt in rebus naturalibus locum habet, ita hic non est reiicienda. Ibi ordinariè fit, vt nouem mensibus vterù gesseret foemina: quod si quandoq; hæc lex fallat: & citius vel tardius foetum

foetum edat, dicitur aliquid præter verum ordinem accidere. in hoc tumultuum genere ordinaria sunt, quæ hætenus diximus: si quæ aliter eueniant, extraordinariè fieri dicemus.

2. Extraordinariè verò hæc tria fieri videntur. primò non semper tumultus hos ab iis spiritibus excitari putandum est, qui singulis quasi sunt proprii. quandoque ab aliis excitantur. Secundò, quandoque superiorum ordinum dæmones hic operas suas locant. Tertiò, quandoque etiam bonorum Angelorum studio excitantur.
3. De primo vix dubium est. Verisimile est, quod qui eiusdem sunt ordinis, eadem quandoque studia tractent, & officia obeant; præsertim si vnus alterius operam non ægrè ferat. vterque etiam in illa, quæ suscipitur, cum voluptate versetur. quæ cum hæc locum habeant, vix dubium, quin aliquando alij, quàm proprii genij hæc occupentur.
4. Fortè etiam necesse est quandoque alios aliquos præter proprios hic operam suam locare: tum maximè, quando vnus opera minimè sufficere videtur, ad omnia illa perficienda, quæ in his terrificationibus sæpe obseruatur. Nam & in variis ac plurimum dissitis locis eodem tempore aliquando fiunt, & egregia quandoque instituitur pompa funebris, quæ plurimum spirituum operam requirunt.
5. Sic Superiorum ordinum Spiritus operas suas hæc locare credi potest. Libido siquidem humanum genus vexandi, studiumque nocendi, quæ ipsos nunquam deserunt, efficiunt, vt nullum, quamuis vilissimum officij genus esset, superiores dæmones fugant. Vt sordidi mercatores & auari, ex re quauis lucrum, ita illi vnde cunq; & vbi cunq; possunt, hominibus detrimenta afferre querunt.
6. Quod dicimus, pluribus exemplis ex sanctorum historiis depromptis confirmari potest. plurima probant præcipuos spiritus & sordida officia subiuisse, & ad inferiorum conditionem se dimisisse. interim non dicatur hanc occupationem suppliciorum, quæ patiuntur grauissima, aliquod ipsis (quod petunt) esse leuamen.
7. Bonorum etiam Angelorum opera hæc mortis indicia quandoque dari ex duobus videmur posse conicere. primum ex eo, quod non rarò Deus quibusdam significarit adesse tempus, quo ex hac vita discessuri essent: quod vt nonnòquam occultiori quadam inspiratione factum est, ita his signis, bonorum Angelorum, quibus
Deus

Deus uti solet, opera aliquando accidere, & accidisse, non sine ratione dixerimus.

Ad hæc accedit quod etiam cum sanctissimorum hominum morte signa hæc aliquando coniuncta sint; & locis non prophanis solum, verum etiam sacris observata iis quoque exhibita, qui continuum cum diabolo bellum gesserunt: sed nec raro sine fructu sint peracta, atque significatione sanctimoniarum eorum, quorum obitum præcesserunt. Quis verò hinc malignos spiritus operas suas locasse credat.

Veruntamen hæc, ut diximus, rariora sunt. quæ superius definita, frequentius accedunt. Quapropter quemadmodum paucorum privilegia communibus legibus non derogant, ita quamvis exceptio dari possit, negari tamen non debet, malorum spirituum & præcipue priorum geniorum opera, tumultus hos excitari, & signa mortis dari.

CAP. X.

De finibus, qui Demonibus in tumultibus nocturnis & terrificationibus propositi sunt.

DE authoribus & causa efficiente tumultuum nocturnorum & terrificationum dictum est: restat, ut eorundem fines inuestigemus atque effectus. Ibi quæritur, quid spiritibus in his tumultibus sit propositum: hinc utrum tumultus mortis vera signa sint, illamque efficiant. prius illud hoc cepite, posterius sequenti explicandum est.

Fines varij demonibus hinc propositi videtur. primum omnium opera hæc ab ipsis suscipitur, ut hominibus terrorem incutiant, & molestiam aliquam afferant. Et ad hoc vix quidquam tantum, quantum si tumultus conducit, tum quod nocte plerunque, quæ per se horrorem affert, excitentur, tum quod cum morte, quæ terribilium omnium terribilissimum est, sint coniuncti, tum denique quod causæ ipsorum & rationes vix intelligantur.

Videntur deinde excitari, ut futuram mortem denuncient quoniam cum morte coniuncti sunt, atque ea, quæ ad funebrem pompam pertinent, cum his quandoque effinguntur, vix possumus dubitare, quin ut imminentem mortem indicent suscipiantur.

Tertius finis est, ut hac ratione fidem sibi apud mortales, demones comparent, habeanturque veraces si quando alia prædicunt;